

**Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa**

2. Sunnuntai joulusta, 4.11.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri	Herran huoneessa
Alttarikynttilöitä	Valkoinen
Päivän Psalmi	4 alttarikynttilää
Vanhan Testamentti	Psalmi 84, Luterilaisia virsiä, sivu 402
Epistolateksti	1. Samuelin kirja 3:1–10
Evankeliumi	Roomalaiskirje 12:1–5
	Johannes 10:22–30

Virret

Alkuvirsi	769	On armon vuosi
Kiitosvirsi	843	Me ylistämme
Saarnavirsi	196	On Herra temppelissä
Uhrivirsi	42	On Jeesus nimi ihanin
Ehtoollisvirret 736, 831, 744, 749		Riemuitse Siion, On sydämeni, Karitsan kiitos, Tulkaa te
Päätösvirsi	345	Jo mahtaisimme yötä

Kollehtarukous

Kaikkivaltias armollinen Jumala, valkeuden Isä. Sinä olet niiden väkevyys, jotka Sinua avuksensa huutavat. Kuule armollisesti rukouksemme. Me heikot ihmiset emme voi mitään ilman Sinua. Koska olemme kastetut Jeesuksen nimeen, vaikuta meissä armollasi, että vaeltaisimme Sinun lapsinasi ja viimein perisimme iankaikkisen elämän. Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen.

Saarnateksti Roomalaiskirje 12:1–5

Saarnan aihe Kaikki hyvä tulee Jeesuksesta

Saarnatekstin maisema

Sunnuntain epistolateksti sanoo: **”Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet (ja sisaret) antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.”** (Roomalaiskirje 12:1) Paavali perustaa kehotuksensa **”Jumalan armahtavaan laupeuteen”**, Hänen säälivän rakkautensa kautta. Hän sydämellisesti pyytää kirjeen saajia elämään alati lähellä Jeesusta, puhuen elävästä uhrista, joka on Kristuksen toimittaman syntien sovituksen johdonmukainen hedelmä. Yksi Kristuksen sovintokuoleman keskeinen hedelmä on seurakunnan säännöllinen jumalanpalvelus: **”He pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.”** (Apostolien Teot 2:42)

Kun pyhä Raamattu kehottaa meitä palvelemaan Jumalaa ja uudistumaan mieleemme hengeltä, meidän on välttämätöntä katsoa, mihin tämä kehoitus perustuu eli mikä on tekstin maisema? Paavalin Roomalaiskirjeessä on looginen Pyhän Hengen vaikuttama apostolinen opetus tästä:

- i. Evankeliumi on Jumalan voima ja vanhurskas on elävä uskosta (Roomalaiskirje 1:16–17)
- ii. Jumalan näkymätön olemus on ilmoitettu kaikille ihmisille (Roomalaiskirje 1:19–21)
- iii. Kaikki juutalaiset ja pakanat ovat synnin turmelemia (Roomalaiskirje luku 2-3:20)
- iv. Jumalan vanhurskaus on nyt ilmoitettu ilman lakia (Roomalaiskirje 3:21–31)
- v. **Kelpaamisemme Jumalalle: Jumala vanhurskauttaa jumalattoman (Roomalaiskirje 4)**
- vi. Synti tuli maailmaan Aadamin ja Eevan kautta, armo Kristuksessa (Roomalaiskirje luku 5)
- vii. Kaste liittää sinut Kristukseen, vapauttaa palvelemaan Jumalaa (Roomalaiskirje luku 6)
- viii. Vapaa lain orjuudesta; kristityssä on lihan ja Hengen välinen taistelu (Roomalaiskirje 7)
- ix. Jumalan lapsi elää Pyhän Hengen puolustuksen suojaamana (Roomalaiskirje luku 8)

Kun siis Herra Jumala puhuu meille armahtavasta laupeudestaan, palvelemaan Häntä ja varoittaa mukautumisesta tähän maailman aikaan, tekee Hän sen tältä kivijalalta, perustukselta. Tämä on aivan välttämätöntä ymmärtää, jottemme ajautuisi omien tekojemme perustukselle ja pyhityskristillisyyden harhaan.

Tekstin pääkohdat

1.1 Jumalan armahtava laupeus (Roomalaiskirje 12:1)

Jumalan armahtava laupeus on Jumalan säälivää rakkautta syntiin langennutta ihmistä kohtaan. Ihminen ajattelee luonnostaan, että Jumala vihaa häntä ja etsii häntä vain rangaistakseen ja vahingoittaakseen häntä. Tämä on lihan ja valheen isän perkeleen väärä syytös. On totta, että kun olemme erossa Jumalasta ja elämme synnissä tai olemme kristittyinä langenneet syntiin, omatunto syyttää meitä. Omantunnon syytös on kuitenkin Jumalan liikennemerkki, pakollisen ajosuunnan merkki, joka ohjaa ihmistä Herran Jeesuksen tykö saamaan synnin anteeksi; omantunnon syytös ei siis ole kielletyn ajosuunnan merkki Jumalan luokse, vaan pakollisen ajosuunnan merkki! Rakas ystävä, näetkö sinä nyt selvästi tuon pakollisen ajosuunnan merkin Kristuksen luokse kun elät syyttävällä omallatunnolla? Evankeliumi sanoo, että mene kaikkine synteinesi Herran Jeesuksen luokse ja kiireesti! Jeesus on täynnä säälivää rakkautta syntistä kohtaan.

1.2 Jumalalle otollinen uhri (Roomalaiskirje 12:1)

Tässä puhutaan kristityn elämästä ja palveluksesta Jumalan lapsena. Jumalalle on otollista, että sinä palvelet Häntä. Mutta niin kuin Roomalaiskirjeen kahdeksan ensimmäistä lukua todistavat, sinun elämäsi ja palvelustyösi Jumalan valtakunnassa perustuu yksinomaan siihen, että Jumala on ensin palvellut sinua. Askelmerkit; ensin Jumala on Kristuksessa ottanut sinut syntisen armoihinsa ja sitten ansaitsematon armo yksin vaikuttaa Jumalan palvelemisen niin, ettet etsi ansioillasi, kaikki hyvä hedelmä kasvaa Kristus viinipuusta eli se tapahtuu sulasta Jumalan armon käsittämisestä.

1.3 Älkää mukautuko (Roomalaiskirje 12:2)

Mukautuminen tämän maailmanajan mukaan tarkoittaa ajautumista ihmismielipiteiden tielle pois pyhän Raamatun selkeästä opista. *Esimerkkinä liikenne eräässä kaupungissa*. Pyhä Raamattu taas korostaa uskon ja sydämen yksinkertaisuutta, suoruuutta. Maailmaan mukautuminen taas tarkoittaa luopumista pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta Kristusta kohtaan. Sydämen vilpittömyys ja puhtaus Kristusta kohtaan on elämistä uskonvanhurskauttamisen kalliissa lahjassa! (2. Korinttolaiskirje 11:3)

1.4 Muuttukaa mielenne uudistuksen kautta (Roomalaiskirje 12:2)

Tällainen muutos on kreikan tekstissä metamorfoosi, muodonmuutos. Tämä muodonmuutos on Jumalan armotyö ihmisessä. Havainnollisen esimerkin voi ottaa perhosten maailmasta.

Naarasperhonen luo munia esimerkiksi kasvin lehdelle, perhosen munista syntyy toukka, ja toukka lopulta koteloituu ja muuttuu kotelon sisällä kauniiksi perhoseksi, joka sitten vapautuu kotelostaan.

Metamorfoosi – muodonmuutos kristityn elämässä tämä tarkoittaa synnintunnon heräämistä, syntien anteeksisaamista, uuden sydämen ja uuden mielen saamista ja vaeltamista Jumalan kasvojen edessä, Hänen Sanansa valossa. Tämän kaiken tekee Kolmiyhteinen Jumala. (Hesekiel 36:25–29) Tämä ei ole ihmisen työ, vaan Jumala vaikutta Henkensä kautta, että palvelemme Häntä.

1.5 Miten tulee ajatella itsestään? ((Roomalaiskirje 12:3)

Pyhä Raamattu kehottaa kristittyä ajattelemaan itsestään terveesti, ei ylimielisesti. *Ajatella enemmän kuin sopii*, tarkoittaa ylimielisyyttä. Ajatella *kohtuullisesti*, tarkoittaa ajatella itsestään terveesti. Tämän sinä opit Jumalalta, kun Hän vanhurskauttaa sinut jumalattoman, lahjoittaa syntien anteeksiantamisen, Kristuksen lahjavanhurskauden. Ilman tätä ihmisen on mahdoton ajatella itsestään terveesti! Armahdettuna syntisenä näet myös rohkeasti Jumalan sinulle antamat lahjat.

1.6 Osana Kristus ruumista (Roomalaiskirje 12:4–5)

Perikoopin lopuksi apostoli puhuu Kristus-ruumiista, eli seurakunnasta. Hän luettelee monia lahjoja, ja ymmärryksemme laajentuu, kun luemme 1. Korinttolaiskirjeen luvusta Jumalan antamista monenlaisista hengellisistä lahjoista. Lahjat ovat Jumalan ja Jumalasta, ja sinä olet lahjojen käyttäjä. Lahjojen käytön perusta on oppi syntisen vanhurskauttamisesta; jos siitä mennään ohi, yli tai ali, lahjojen käyttö vääristyy, ja menee ihmiskeskeiseksi.

2 Sanan soveltaminen omaan elämäämme

2.1 Jumalan armahtava laupeus (Roomalaiskirje 12:1)

Jumalan on ylenpalttisen täynnä säälivää rakkautta syntiin langennutta ihmistä kohtaan. Ihminen ajattelee luonnostaan, että Jumala vihaa häntä ja etsii häntä vain rangaistakseen ja vahingoittaakseen häntä. Syytös omassatunnossa on kuitenkin Jumalan liikennemerkki, pakollisen ajosuunnan merkki, joka ohjaa ihmistä Herran Jeesuksen tykö saamaan synnin anteeksi. Rakas ystävä, kun näet tuon pakollisen ajosuunnan merkin, niin kiirehdi syntisiä etsivän ja säälivän Kristuksen luokse; pakene kiireesti synteinesi Herran Jeesuksen luokse, sillä Hän ei työnnä pois luotaan pelastusta etsivää ihmistä.

2.2 Muuttukaa mielenne uudistuksen kautta (Roomalaiskirje 12:2)

Miten minä voisi uudistua mieleni hengeltä? Apostoli Paavali opastaa Galatian seurakuntaa: **”Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä.”** (Galatalaiskirje 4:19) Kyse on samasta muodonmuutoksesta, Jumalan uudistustyöstä, josta Paavali kirjoittaa Rooman seurakunnalle. Uudistuminen Kristuksen tuntemisessa tapahtuu evankeliumista, lupauksesta – ei laista. Paavali sanoo: **”Te olette lupauksen lapsia.”** (Galatalaiskirje 4:28) Kaikki hyvä, hedelmää tuottava ja siunattu tulee sinussa tänä alkaneena vuotena yksin Herrasta Jeesuksesta sulana lahjana, yksin uskon kautta ja yksin armosta, sillä Kristus on Jumalan lupauksen alati pulppuava lähde. Suurten herätysten vuosina 1700-luvulla ruotsalainen pastori Carl Rutström kirjoitti virren säkeistön: *Jos armoon koko maailman uskossa turvaisi, niin Herran vuosi alkava juhlaaksi muuttuisi. Kätesi Jeesus ojenna ja meidän maamme pelasta, kun uusi vuosi on.* (Luterilaisia virsiä, 769:1, Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa